

Ook Joodse leiders geloofden in Yeshua

Reeds tijdens het aardse leven van Yeshua haMashiach [Jezus Christus] kwamen talrijke Joden in alle delen van Eretz Yisra'el, van de Galil [Galilea] tot aan Yerushalayim [Jeruzalem] toe, tot geloof. Zij gingen niet over tot een andere religie zoals vaak wordt beweerd, maar ze namen hun Joodse geloof juist zeer serieus!

Door Zijn prediking en de grote wonderen die Hij deed raakten steeds meer Israëlieten ervan overtuigd dat niemand anders dan Yeshua haNotzri [de Nazarener] de beloofde Mashiach [Messias] zou kunnen zijn. Uit Yochanan [Johannes] 7:31-32 blijkt dit overduidelijk: *“En uit de schare kwamen velen tot geloof in Hem en zij zeiden: Zal de Mashiach, wanneer Hij komt, soms meer tekenen doen dan deze gedaan heeft? De P'rushim [Farizeeën] hoorden de schare dit over Hem mompelen en de Kohanim g'dolim [overpriesters] en de P'rushim zonden Sharatim [dienaars] om Hem te grijpen.”* Omdat Zijn ure nog niet gekomen was, moesten deze echter met lege handen terugkeren: *“De Sharatim dan gingen naar de Kohanim g'dolim en P'rushim en die zeiden tot hen: Waarom hebt gij Hem niet medegebracht? De Sharatim nu antwoordden hun: Nooit heeft een mens zo gesproken, als deze mens spreekt! De P'rushim dan antwoordden hun: Zijt gij soms ook verleid? Heeft soms één van de oversten in Hem geloofd, of van de P'rushim? Maar de schare, die de Tora niet kent, vervloekt zijn zij!”* (Yochanan [Johannes] 7:45-49). De P'rushim hadden het aan het verkeerde eind. Ze dachten dat alleen maar het 'domme volk' in Yeshua ging geloven en dat zich geen intellectuelen onder de messiasbelijdende Joden zouden bevinden. Maar ook Naq'dimon (Nicodemus), zelf een Parush [Farizeeër] en lid van de Hoge Raad, behoorde tot hen.

In de Rabbijnse literatuur komt Naq'dimon voor als een Talmid [discipel] van Yeshua (H.L. Strack - P. Billerbeck: Kommentar zum Neuen Testament aus Talmud und Midrasch II,412 vv). Volgens Yochanan was Naq'dimon een Parush (Farizeeër), lid van het Sanhedrin en Sofer [schriftgeleerde], dus een officiële vertegenwoordiger van het farizees bepaalde Jodendom. In onderscheid tot het dodelijke onbegrip van de P'rushim herinnerde Naq'dimon aan de autoriteit van de Tora: *“Naq'dimon, die vroeger tot Hem was gekomen, een van hen, zeide tot hen: Veroordeelt onze Tora dan een mens, tenzij men zich eerst van hem op de hoogte gesteld heeft en kennis genomen van wat hij doet?”* (Yochanan [Johannes] 7:50-51).

Naq'dimon was echter niet de enige Farizeeër, die tot geloof gekomen is, want o.a. ook Sha'ul [Paulus] was immers een Farizeeër. In het boek Mif'alot haSh'lichim [Handelingen der apostelen] lezen wij, dat de eerste messiasbelijdende Joodse gemeente niet alleen uit Joden van het gewone volk bestond, maar ook uit hooggeplaatste Joden zoals een talrijke schare van Kohanim [priesters] in hoofdstuk 6:7, een aantal P'rushim [Farizeeërs] in hoofdstuk 15:5, alsmede ten minste uit vier ultra-orthodoxe Israëlieten, die de nazireeërgelofte (Bamidbar [Numeri] 6:1-21) hadden afgelegd in hoofdstuk 21:23.

Dat zij geen vreemde religie aanhingen, maar toragetrouwe gelovige Joden waren en bleven, blijkt uit het feit, dat Ya'aqov [Jacobus], de broer van Yeshua, en de Z'qanim [oudsten] tegen Sha'ul zeiden: *“Gij ziet, broeder, hoevele duizenden er onder de joden gelovig zijn geworden en allen zijn zij ijverars voor de Tora!”* (Mif'alot [Handelingen] 21:20).

Werner Stauder